

Finanslovsforslaget, og jeg mener, at den ærede Ordførers Ønske om hvert Aar at have Haand i Hanke med, hvad der gaar til, netop vilde stemme udmærket godt med den Fremgangsmaade at søge Bevilling paa Finanslovsforslaget og saa ellers orde Forholdet administrativt i Henhold til Præstelønningsloven. Jeg maa imidlertid gaa ud fra, at Lovforslaget vil blive vedtaget saaledes, som Udvalget foreslaar det affattet; jeg maa da optage en Forhandling med det andet høje Ting, men jeg er ikke saa helt sikker paa, at man dør med stor Glæde vil slutte sig til en Del af de Ændringer; der her er foretagne.

Ordføreren (Maegaard): Den højtærede Minister udtalte, at saaledes som Lovforslaget nu er formet, og efter de Udtalelser, der er faldet fra det ærede 7de kongevalgte Medlem (Trier); maa Ministeren staa frit med Hensyn til Ansættelsen af de Mænd, som skal have de Stillinger, der her er Tale om. Jeg kan sige, at det Spørgsmaal, som det har voldt den største Vanskelighed at komme til Enighed om indenfor Udvalget, er netop, hvorvidt de Myndigheder ude omkring i Landet, som faar det væsentligste Samarbejde med disse Mænd, skal have nogen som helst Indflydelse paa deres Ansættelse. I alt Fald det langt overvejende Flertal indenfor Udvalget har haft den udtrykkelige Opfattelse, at naar en Institution som Stiftsøvrigheden skal samarbejde paa den Maade, som det er forudsat at den skal, med disse Folk, vilde det være ret naturligt, at den fik en vis Indflydelse paa Stillingernes Besættelse. Denne „visse Indflydelse“ skulde da selvfølgelig ikke resultere i, at Ministeren saa stod ganske frit, men deri, at den paagældende Myndighed i nogen Grad fik Indflydelse paa, hvem Personerne blev. Dette har absolut været Udvalgets Opfattelse, det er den, der har givet sig Udtryk i det stillede Ændringsforslag, og denne Opfattelse er yderligere understreget af det ærede 7de kongevalgte Medlem, naar han i Betænkningen foreslaar, at Indstillingen skal omfatte „indtil 3“ af Ansøgerne. Derigennem vil man netop understrege, at Ministeren er bundet til at vælge mellem disse „3 kvalificerede Ansøgere“. Det ærede 7de kongevalgte Medlem udtrykte sig saa-

ledes, som om der alligevel i Lovforslaget eller i Betænkningen skulde være en Ventil, som skulde kunne benyttes, hvor afgørende Grunde talte derfor. Ja, det er givet, men saadanne „afgørende Grunde“ kan ikke komme til at foreligge, naar Indstillingen foretages paa den i Betænkningen foreslaaede Maade, thi der staar udtrykkelig i Betænkningen — og det har Tilslutning fra hele Udvalget —, at Indstillingen skal omfatte 3 kvalificerede Ansøgere. Hele Udvalgets Opfattelse — saaledes betragter jeg den — er, at i det Tilfælde, at der sker Indstilling af 3 kvalificerede Ansøgere, er Ministeren bundet til at vælge mellem disse 3. Det vil jeg gerne her have fastslaaet. Udvalget kan ikke føle sig tilfredsstillt ved den Fortolkning, Ministeren har villet give af den foreslaaede Ændring af Lovforslagets Tekst. Det er ogsaa naturligt, at Stiftsøvrigheden faar Indflydelse paa, hvilke Mænd den kommer til at samarbejde med i disse Forhold. I den Skrivelse, som ledsagede Ministerens Henstilling til Folketingets Finansudvalg om at bevilge et Beløb af 25,000 Kr. aarlig til dette Formaal, nævnedes Ministeren, som det vil være det høje Ting bekendt, at der i 1916 var nedsat et Udvalg til nærmere at drøfte og tage under Overvejelse disse Forhold og gøre Indstilling derom til Kirkeministeriet. Dette Udvalg afgav Betænkning i Februar 1917, og denne Betænkning var ledsaget af Udkast til Instrukser, hvorved det Virkeomraade, som disse Konsulenter eller bygningskyndige skulde have, og den Virkemaade, de eventuelt skulde arbejde under, blev udtrykkelig fastslaaet. Naar den højtærede Minister tilstiller Rigsdagen saadanne Bilag, maa man gaa ud fra, at den højtærede Minister godkender det saaledes foreslaaede om den Virkemaade og det Virkeomraade, de bygningskyndige skulde have, naar de endelig kom til at virke i Henhold til den Lov, vi nu forhaabentlig snart faar vedtaget. Men er det Tilfældet, er det udtrykkelig i de nævnte Udkast fastslaaet, under hvilken Form disse Konsulenter eller bygningskyndige skal virke, og gaar man det nøjere efter, vil man se, at disse bygningskyndige fortrinsvis faar deres Arbejde sammen med Stiftsøvrighederne. Der er mangfoldige Sager, som disse Konsulenter eller bygningskyndige faar at virke med,